

Hegyivadász, határvadász

2019 augusztus 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Megdöbbent? különvélemény!
A tatárjárással kapcsolatban már bejelentettem különvéleményemet az alant látható linken. Akkor azonban félbe maradt a dolog, hát most csülökre!

Azzal kezdtük, hogy a középkori, az események után két-háromszáz évvel élt német illusztrátor dokumentálta azon véleményét, hogy a IV. Béla vezette magyar állam felkészülten várta Batu négy, egyenként is irgalmatlan nagy hadseregét. Ez a dokumentum egy fametszet, amely könyvmellékletként a nyomtatás kezdete táján néhány tucat példányban jelent meg. Utóbb, tankönyvekben elterjedt, mint a tatárjárás egyetlen képi bemutatása.
Az ismert történet szerint a mongolok, akiket azért neveztek tatárnak, mert egyik alkotó törzsüket tényleg úgy hívták, félmillió harcoló katonát és valami nyolcvanezres tisztikart indítottak Hunnia megsemmisítésére. Ehhez két dolgot teszek hozzá.

Egyrészt, ezek az adatok a Képes Krónikában így szerepelnek, tehát elfogadhatóak. A másik, hogy azért szerepel külön a harcolók és a többiek létszáma, mert köztudott, hogy a mongolok harci sikereiket rabszolgák tömeges bevetésével érték el. A rabszolgák sokféle nemzetiség? hadifoglyok voltak, akiket úgy osztottak be, hogy lehet?leg ne értsenek szót a mellettük harcolókkal. Ugyanakkor a legkisebb engedetlenség is azonnali felkoncolással járt. Ezt a fegyelmet pedig a tényleges mongolok tartották fent, akik a tizedesek és azoktól fölfelé, a parancsnokok voltak. Ezek voltak nyolcvanezren, és mindezekb?l már er?sen valószín?síthet?, hogy a mongol nép akkoriban sem lehetett terjedelmesebb a magyarnál.

Tehát közeleg ez az irdatlan hader?, a magyar király pedig egy valójában jelentéktelen, húszezres sereggel kivonul fogadásukra. E seregben ott a vezet?k színe-java, aminek harcászatilag semmi értelme, ez egy jelképes fogadás volt. Ez egyúttal az egyetlen fegyveres összecsapás is a két fél között! Van ugyanis egy adatunk, amelynek ugyan nem tudtam nyomára jutni, ám minden körülmény ezt igazolja: “a magyar király megtiltotta az ellenállást.” Mivel semmi adat nincsen ennek ellenkez?jére, így veszem magamnak a bátorságot, és tényként kezelem ezt.

Pontosabban: a körülmények azt mutatják, hogy a király az emberölést tiltotta meg.
Mióta emberek böllenkednek, azóta törvény, hogy a nagy, a legy?zhetetlen, a túlszaporított seregeket logisztikai eszközökkel gy?zik le. Mit jelent ez? Élelmiszer, takarmány, ivóvíz, üzemanyag, fegyver, közlekedés, ruházat, ezekre mind rendkívüli mértékben van szüksége a Grande Armée-nak, és a grand armée-knak, úgy általában. Ezek szállításának elmulasztásával, raktárainak megszüntetésével minél nagyobb a sereg, annál gyorsabban omlik össze.

A példák sokaságát felsorolni is lehetetlen. Csak két érdekességet: a Wermacht elsöpr? erej? szárazföldi fegyvere volt a Tigris harckocsi. Messzebb és pontosabban l?tt mindegyik, akkor rendszeresített tanknál, páncélzata ellen nem volt fegyver, egyetlen példánya csatát tudott eldönteni. Nos, ezeket tucat- és százszámra hagyta el-szanaszét a legénységük, amikor elfogyott az üzemanyag. Logisztikai kudarc, futás, oszt kész! Másik érdekesség, ami eszembe jutott, tengeri csata, sorsdönt?, nagy ütközet, a spanyol Armada támadása az angolok ellen. Kik voltak többen? A spanyolok. Kinek voltak nagyobb hajói, több ágyúja? A spanyoloknak. Az angoloknak semmi esélyük nem volt, csakhogy közbejött egy csúnya vihar, és rögtön érvényesült egy ?si alapszabály, ugyanis a kisebb angol hajók jobban állták a hullámverést, a spanyoloknak meg túl sok hajójuk veszett oda, hogy csatába mertek volna bocsátkozni.

Technikai különbség, megint csak: logisztikai körülmény döntött! Még annyit ez ügyben, a perzsáknak volt két olyan hadjáratuk az északi szkíták ellen, amelyeket valamiért nem tanítanak nálunk. Azonban tanítják román tanterv szerint, tehát az erdélyi magyarok tudnak róla. Abban a korban, amikor a görögöket is támadták, kétszer próbálkoztak a szkítákkal. A szkíták egyszer sem kísérleteztek fegyverrel. Felégették országuknak egy kis hányadát, csak annyit, hogy százezer perzsa éhen-szomjan pusztuljon benne. Logisztika, ismét. És tovább, Napóleon Oroszországban, a török Bécs alatt, hátában egy apró tüske, amit K?szegen szedett fel, és elég is volt a logisztikai kudarchoz: télen harcképtelenek voltak.

A tárgyra térve, befejezem el?z? jegyzetemet azzal, hogy a metszetnek még egy adatát leírom: a puszta környezet egyértelm?en bizonyítja a felperzselt föld taktikájának akkori alkalmazását. Tehát a tatárok takarmánynak mindenképpen sz?kében voltak.

A magyar tábornokok nálam jobban tisztában voltak a logisztikai körülmények súlyával. Ám tekintettel a támadás méretére, nem bízhattak semmit a véletlenre. Nem várhatták meg, hogy a támadók majd csak elny?vik az összes bocskorukat, a helyzet nehéz volt és sürget?, hisz az ország negyede-harmada megszállás alatt volt. Ez sem történhetett másképp, mert hogy bejöjjenek, azt nem lehetett megakadályozni. Ebben a helyzetben egyetlen

lehet?ségünk maradt.

Elrendelték, hogy a honvéd hader? teljes állománya álljon át az ellenség lovainak a kilövésére. Mivel járt ez? Els?sorban azzal, hogy felszabadultak bizonyos vitézi kötelmek alól. Innent?l nem kellett kiállni a csatatérre. Innent?l lesb?l lehetett lövöldözni, hisz nem ember elleni harc folyt, hanem állatok kiirtására indították meg a világ legnagyobb körvadászatát.

A rablóhad emberei, ha lovuk lesántult, kaptak másikat a tartalékból. Aztán az is sérült, akkor is kaptak, de csak két hét múlva, mire a kinti lapályról Vereckén át behajtották a következ? sokezres ménest. Már amíg futotta a tartalékból. Hanem eljött, és nagyon hamar, az az id?, hogy a tartalék is elfogyott. Gyalog pedig közel sem akkora vitéz a tatár, meg a rabja.

Nincs más magyarázat arra, hogy közel hatszázezer ellenséges katona képtelen volt kitölteni a Kárpát-medencét. Viszont az, hogy folyók mentén, erd?széleken, bokrok alján, pallókból rótt fedezékekben, sok száz kilométer hosszban határvadászok ezrei és tízezrei ?rizték a alkalomszer?en megállapított határokat, az mindent megmagyaráz. Aki l?tt már bármivel, az pontosan tudja, hogy egységnyi céltárgyat egységnyi távolságról lehet nagy biztonsággal eltalálni. Ha a találati biztonságot akarom növelni, vagy közelebb megyek, vagy nagyobb céltárgyat választok.

Nos, eleink pontosan ezt tették, ember helyett lóra l?ttek. Nem tudhatom a számokat, de ha a kor lovasíjásza mondjuk száz ölr?l találta el az ellenséget, akkor az is tény, hogy az ellenség lovát annál jóval messzebbr?l is eltalálta. Tehát (mongol szemszögb?l) van egy védvonal, ahonnan lövik az én lovamat,vagyis a létfeltételemet, de én nem tudom megl?ni a vadászt, mert mire elég közel jutnék hozzá, addigra nincs lovam.

Nincs más magyarázat arra a képtelenségre, hogy nem tudtak átkelni a Dunán, mert meg kellett várni, míg télen befagy. Kapjál már a fejedhez, történész barátom, ezek átkeltek a Dnyeszteren, a Donon, mit ne mondjak, a többségük a Volgán is, hát mi akadályozhatta meg ?ket, a sztyeppei könny?lovasokat, akik éppen arról voltak híresek, hogy nem ismertek természeti akadályt? Mi más, mint az ott ?rköd? határvadászok?
Katona koromban készültünk ki reggel terepre, és a kocsi körül lébecoltunk, amikor a tisztünk elkezdte magyarázni, hogy látják, ott az a domb, azon van az ellenség, mi oda megyünk, jól elfoglaljuk azt, és estére a laktanyában vacsorázunk. Erre humorizálta Suvernyák honvéd, hogy na jó, tiszt elvtárs, de mi lesz, ha ?k er?sebbek lesznek?

A válasz bölcs és kimerít? volt: - akkor megkezdjük a “rugalmas elszakadás” nev? m?veletet. Az persze ne zavarja magukat, hogy az ellenség hírverése majd csúfos futásunkról meg szégyenletes kudarcunkról fog írni! - persze jót nevettünk. Sokkal kés?bb jutott eszembe: hogyan is van, hogy Batu seregei váratlanul kivonultak? Hogy hirtelen eltávoztak? Mert történelem-írásunk rendre ilyen kifejezéseket használ Batu futására. Most leszögezem: ellenségeink szerint Batu váratlanul kivonult. Ellenségeink szerint Batu hirtelen távozott. Becsületes magyar fogalmazás szerint: fejvesztve menekült.

Néhány ötletet, indokot már bevetettek Batu távozásának okául. Nos, t?lünk Bulgáriába ment, onnan fene tudja hová, de a hurálban még négy évig nem látták. Mit mondjak, én sem siettem volna a helyében. Bulgáriából egyébként István, Béla fia hajtotta ki ?ket, néhány évvel kés?bb.

Határvadász, hegyivadász. Ezekre a katonai kifejezésekre sincs egyéb magyarázat. Katona és vadász ugyanis két alapvet?en más fogalom. Közös bennük, hogy jól tudnak l?ni. Közös bennük, hogy foglalkozásukat határozottan elkülönítik a másikétól. E két szó 1242 óta nyelvek és hadseregek tucatjaiban ?rzi Béla király h?seinek elmúlhatatlan dics?ségét.
Ám a gy?zelem végs? soron Istené, ahogyan az leíratott: Mt. 5, “38Hallottátok a parancsot: Szemet szemért és fogat fogért. 39Én pedig azt mondom nektek, ne álljatok ellent a gonosznak. Aki megüti a jobb arcodat, annak tartsd oda a másikat is!”

Utóiratként: kés?bb jutott eszembe, pár éve Ócsán, a gyönyör?séges ótemplomban jártunk, és épp elcsíptük a szakszer?, helyi idegenvezet?t. Meglep?, sehol nem tanított újdonságokat is hallottunk, az egyik például az volt, hogy a templomot építtet? premontrei rend levéltára sértetlen egészében, az alapítástól kezdve, itt van Magyarországon. Mégpedig pár évtizeddel Batu támadása után küldték ide a francúz rendalapító testvérek, akkor is azért, mert háborúság fenyegetett az angolokkal, és egyszer?en biztonságba kívánták helyezni értékeiket. Nos, elképzelhet?-e ennél er?sebb bizonyíték a magyar honvédelem szilárdságára?

Pogány István

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló